

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2014/49/EÚ

zo 16. apríla 2014

o systémoch ochrany vkladov

(prepracované znenie)

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 53 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskej centrálnej banky ⁽¹⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) V smernici Európskeho parlamentu a Rady 94/19/ES ⁽³⁾ sa vykonali podstatné zmeny ⁽⁴⁾. Keďže sa majú vykonať ďalšie zmeny, v záujme prehľadnosti by sa mala uvedená smernica prepracovať.
- (2) S cieľom uľahčiť začatie a vykonávanie činností úverových inštitúcií je potrebné odstrániť niektoré rozdiely medzi právnymi predpismi členských štátov, pokiaľ ide o pravidlá týkajúce sa systémov ochrany vkladov, ktorým tieto úverové inštitúcie podliehajú.
- (3) Táto smernica predstavuje základný nástroj na vytvorenie vnútorného trhu v oblasti úverových inštitúcií z hľadiska slobody usadiť sa, ako aj slobody poskytovať finančné služby, pričom zvyšuje stabilitu bankového systému a ochranu vkladateľov. Vzhľadom na náklady pre hospodárstvo ako celok, ktoré súvisia so zlyhaním úverovej inštitúcie, a nepriaznivý účinok takéhoto zlyhania na finančnú stabilitu a dôveru vkladateľov je žiaduce nielen vytvoriť rezervu na poskytnutie náhrady vkladateľom, ale tiež povoliť členským štátom dostatočnú flexibilitu s cieľom umožniť systémom ochrany vkladov vykonávať opatrenia na zníženie pravdepodobnosti budúcich nárokov voči nim. Uvedené opatrenia by mali byť vždy v súlade s pravidlami štátnej pomoci.
- (4) S cieľom zohľadniť zvyšujúcu sa integráciu vnútorného trhu by sa malo umožniť spájanie systémov ochrany vkladov jednotlivých členských štátov alebo vytváranie samostatných cezhraničných systémov na dobrovoľnom základe. Členské štáty by mali zabezpečiť dostatočnú stabilitu a vyvážené zloženie nových a existujúcich systémov ochrany vkladov. Malo by sa zabrániť nepriaznivým účinkom na finančnú stabilitu napríklad prípadom, keď sa do cezhraničného systému ochrany vkladov prevedú len vysokorizikové úverové inštitúcie.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 99, 31.3.2011, s. 1.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 16. februára 2012 (Ú. v. EÚ C 249 E, 30.8.2013, s. 81) a rozhodnutie Rady v prvom čítaní z 3. marca 2014 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku). Pozícia Európskeho parlamentu zo 16. apríla 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 94/19/ES z 30. mája 1994 o systémoch ochrany vkladov (Ú. v. ES L 135, 31.5.1994, s. 5).

⁽⁴⁾ Pozri prílohu III.

- (5) V smernici 94/19/ES sa od Komisie požaduje, aby podľa potreby predložila návrhy na zmenu uvedenej smernice. Táto smernica zahŕňa zosúladenie mechanizmov financovania systémov ochrany vkladov, zavedenie príspevkov založených na riziku a harmonizáciu rozsahu krytých produktov a vkladateľov.
- (6) Smernica 94/19/ES vychádza zo zásady minimálnej harmonizácie. V dôsledku toho v súčasnosti existujú v Únii rozličné systémy ochrany vkladov, ktoré sa vyznačujú veľmi odlišnými prvkami. Výsledkom spoločných požiadaviek ustanovených v tejto smernici by malo byť, že sa vkladateľom poskytne jednotná úroveň ochrany v celej Únii, pričom sa zabezpečí rovnaká úroveň stability systémov ochrany vkladov. Uvedené spoločné požiadavky majú zároveň mimoriadny význam pre odstránenie narušení trhu. Touto smernicou sa preto prispieva k dobudovaniu vnútorného trhu.
- (7) V dôsledku tejto smernice budú mať vkladatelia prospech z významne zlepšeného prístupu k systémom ochrany vkladov, a to vďaka rozšírenému a spresnenému rozsahu krytia, kratším lehotám na vyplatenie náhrad, zlepšeným požiadavkám na informácie a náročným požiadavkám na financovanie. Týmto sa zvýši dôvera spotrebiteľa vo finančnú stabilitu na celom vnútornom trhu.
- (8) Členské štáty by mali v rámci svojich systémov ochrany vkladov zabezpečiť zavedenie postupov riadnej správy a vypracovanie výročnej správy o činnosti týchto systémov.
- (9) V prípade zatvorenia insolventnej úverovej inštitúcie by vkladatelia ktorejkoľvek pobočky umiestnenej v inom členskom štáte, než je ten, v ktorom má táto úverová inštitúcia svoje ústredie, mali byť chránení rovnakým systémom ochrany vkladov ako ostatní vkladatelia úverovej inštitúcie.
- (10) Touto smernicou by sa nemalo členským štátom brániť v tom, aby do rozsahu jej pôsobnosti zahrnuli tie úverové inštitúcie, ktoré sú vymedzené v článku 4 ods. 1 bode 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 ⁽¹⁾, na ktoré sa nevzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ ⁽²⁾ podľa článku 2 ods. 5 uvedenej smernice. Členské štáty by mali mať možnosť rozhodnúť, že na účely tejto smernice sa s ústredným orgánom a všetkými úverovými inštitúciami pridruženými k tomuto ústrednému orgánu zaobchádza ako s jedinou úverovou inštitúciou.
- (11) V tejto smernici sa od každej úverovej inštitúcie v zásade požaduje pripojiť sa k systému ochrany vkladov. Členský štát povoľujúci pobočky úverovej inštitúcie, ktorá má svoje ústredie v tretej krajine, by mal rozhodnúť, ako uplatniť túto smernicu na takéto pobočky, a mal by zohľadniť nutnosť chrániť vkladateľov a zachovať celistvosť finančného systému. Vkladatelia v takých pobočkách by si mali byť plne vedomí mechanizmov ochrany, ktoré sa ich týkajú.
- (12) Malo by sa uznať, že existujú schémy inštitucionálneho zabezpečenia, ktoré chránia samotnú úverovú inštitúciu a ktoré zaisťujú najmä jej likviditu a platobnú schopnosť. Ak je takáto schéma oddelená od systému ochrany vkladov, mala by sa jej dodatočná ochranná úloha zohľadniť pri určovaní príspevkov jej členov do systému ochrany vkladov. Zosúladená úroveň krytia stanovená v tejto smernici by nemala ovplyvňovať systémy na ochranu samotnej úverovej inštitúcie, pokiaľ sa z nich nevyplácajú vkladatelia.
- (13) Každá úverová inštitúcia by mala byť súčasťou systému ochrany vkladov uznaného podľa tejto smernice, čím by sa zabezpečila vysoká úroveň ochrany spotrebiteľov a rovnaké podmienky pre úverové inštitúcie a predišlo by sa regulačnej arbitráži. Systém ochrany vkladov by mal byť schopný poskytovať takúto ochranu nepretržite.
- (14) Kľúčovou úlohou systému ochrany vkladov je chrániť vkladateľov pred následkami platobnej neschopnosti úverovej inštitúcie. Systémy ochrany vkladov by mali byť schopné poskytovať takúto ochranu rôznymi spôsobmi. Systémy ochrany vkladov by sa mali primárne používať na vyplácanie náhrad vkladateľom podľa tejto smernice („paybox“ funkcia).

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (15) Systémy ochrany vkladov by mali tiež pomáhať financovať riešenia krízových situácií úverových inštitúcií v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ⁽¹⁾.
- (16) Systém ochrany vkladov by mal mať umožnené, ak to vnútroštátne právne predpisy povoľujú, plniť aj iné funkcie než len vyplácanie náhrad a používať dostupné finančné prostriedky na to, aby sa predchádzalo zlyhaniu úverových inštitúcií, a to s cieľom zabrániť vzniku nákladov na vyplácanie náhrad vkladateľom a iným nepriaznivým dôsledkom. Uvedené opatrenia by sa však mali prijímať v medziach jasne vymedzeného rámca a v každom prípade by mali byť v súlade s pravidlami štátnej pomoci. Systémy ochrany vkladov by okrem iného mali mať vhodné systémy a zavedené postupy na výber a vykonávanie takýchto opatrení a monitorovanie súvisiacich rizík. Vykonávanie takýchto opatrení by malo byť viazané na uloženie podmienok úverovej inštitúcie a zahŕňať prinajmenšom prísnejšie monitorovanie rizika a väčšie práva systémov ochrany vkladov na overovanie. Náklady na opatrenia prijaté s cieľom zabrániť zlyhaniu úverovej inštitúcie by nemali presiahnuť náklady na plnenie zákonných alebo zmluvných povinností príslušného systému ochrany vkladov s ohľadom na ochranu krytých vkladov v úverovej inštitúcie alebo samotnej inštitúcie.
- (17) Systémy ochrany vkladov by zároveň mali mať možnosť nadobudnúť formu schémy inštitucionálneho zabezpečenia. Príslušné orgány by mali mať možnosť uznať schémy inštitucionálneho zabezpečenia ako systémy ochrany vkladov, ak spĺňajú všetky kritériá ustanovené v tejto smernici.
- (18) Táto smernica by sa nemala uplatňovať na zmluvné systémy alebo schémy inštitucionálneho zabezpečenia, ktoré nie sú oficiálne uznané ako systémy ochrany vkladov, s výnimkou obmedzených požiadaviek týkajúcich sa reklamy a poskytovania informácií vkladateľom v prípade vylúčenia alebo vystúpenia úverovej inštitúcie. V každom prípade sa na zmluvné systémy a schémy inštitucionálneho zabezpečenia vzťahujú pravidlá štátnej pomoci.
- (19) Počas nedávnej finančnej krízy nekoordinované zvyšovanie krytia v rámci Únie viedlo v niektorých prípadoch vkladateľov k presunom peňazí do úverových inštitúcií v krajinách, v ktorých bola ochrana vkladov vyššia. V obdobiach napätia sa takýmto nekoordinovanými zvyšovaniami odčerpali z úverových inštitúcií likvidné prostriedky. V obdobiach stability je možné, aby rôzne krytie viedlo vkladateľov k tomu, že si namiesto vkladového produktu, ktorý im najlepšie vyhovuje, radšej zvolia najvyššiu ochranu vkladov. Dôsledkom takéhoto rôzneho krytia môže byť narušenie hospodárskej súťaže na vnútornom trhu. Preto je nevyhnutné zabezpečiť zosúladenú úroveň ochrany vkladov všetkými uznanými systémami ochrany vkladov bez ohľadu na to, kde v Únii sú vklady umiestnené. Malo by však byť možné na obmedzený čas kryť určité vklady v súvislosti s osobnou situáciou vkladateľov na vyššej úrovni.
- (20) Na všetkých vkladateľov by sa mala uplatňovať rovnaká úroveň krytia bez ohľadu na to, či euro je, alebo nie je menou členského štátu. Členské štáty, ktorých menou nie je euro, by však mali mať možnosť zaokrúhliť sumy, ktoré sú výsledkom konverzie, bez toho, aby ohrozili rovnocennú ochranu vkladateľov.
- (21) Na jednej strane by úroveň krytia stanovená v tejto smernici nemala ponechať príliš veľkú časť vkladov bez ochrany v záujme ochrany spotrebiteľa, ako aj stability finančného systému. Na strane druhej by sa mali zohľadniť náklady na financovanie systémov ochrany vkladov. Preto je odôvodnené stanoviť zosúladenú úroveň krytia na úrovni 100 000 EUR.
- (22) Touto smernicou sa zachováva zásada zosúladeného limitu viazaného skôr na vkladateľa než na vklad. Z tohto dôvodu je vhodné brať do úvahy vklady uskutočnené vkladateľmi, ktorí nie sú uvedení ako držiteľia účtu ani nie sú jedinými majiteľmi účtu. Tento limit by sa mal uplatniť na každého identifikovateľného vkladateľa. Zásada uplatňovania limitu na každého identifikovateľného vkladateľa by sa nemala vzťahovať na podniky kolektívneho investovania, ktoré sú predmetom osobitných ochranných pravidiel, ktoré sa neuplatňujú na takéto vklady.
- (23) V dôsledku zavedenia pevne stanoveného krytia určeného na úrovni 100 000 EUR smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/14/ES⁽²⁾ sa niektoré členské štáty dostali do situácie, keď museli znížiť svoju úroveň krytia, čím vzniklo riziko oslabenia dôvery vkladateľov. Aj keď má zosúladenie zásadný význam z hľadiska zabezpečenia rovnakých podmienok a finančnej stability na vnútornom trhu, malo by sa zohľadniť riziko oslabenia dôvery vkladateľov. Preto by členské štáty mali byť schopné uplatniť vyššiu úroveň krytia, ak pred uplatňovaním smernice 2009/14/ES stanovili úroveň krytia, ktorá bola vyššia než zosúladená úroveň. Táto vyššia úroveň krytia by mala

(1) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (pozri stranu 190 tohto úradného vestníka).

(2) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/14/ES z 11. marca 2009, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 94/19/ES o systémoch ochrany vkladov, pokiaľ ide o úroveň krytia a výplatnú lehotu (Ú. v. EÚ L 68, 13.3.2009, s. 3).

byť z hľadiska trvania a rozsahu obmedzená a dotknuté členské štáty by mali proporcionálne upraviť cieľovú úroveň a príspevky platené do ich systémov ochrany vkladov. Vzhľadom na to, že cieľovú úroveň nie je možné upraviť, ak je úroveň krytia neobmedzená, je vhodné obmedziť túto možnosť na členské štáty, ktoré k 1. januáru 2008 uplatňovali úroveň krytia v rámci rozsahu stanoveného medzi 100 000 EUR a 300 000 EUR. S cieľom obmedziť vplyv rozdielných úrovní krytia a berúc do úvahy, že Komisia preskúma vykonávanie tejto smernice do 31. decembra 2018, je vhodné povoliť, aby sa táto možnosť uplatňovala najneskôr do uvedeného dátumu.

- (24) Systémy ochrany vkladov by mali mať povolené vzájomne započítať záväzky vkladateľa a jeho nároky na vyplatenie náhrady len vtedy, ak tieto záväzky sú splatné k dátumu nedostupnosti vkladu alebo skôr. Takýmto započítaním by sa nemala ohroziť schopnosť systémov ochrany vkladov vyplatiť vklady v lehote stanovenej v tejto smernici. Členským štátom by sa nemalo brániť v tom, aby prijali primerané opatrenia v súvislosti s právami systémov ochrany vkladov pri likvidácii alebo reorganizácii úverovej inštitúcie.
- (25) Malo by sa umožniť vylúčiť z vyplatenia náhrady vklady, ak v súlade s vnútroštátnym právom nie sú uložené finančné prostriedky k dispozícii vkladateľovi, pretože vkladateľ a úverová inštitúcia sa zmluvne dohodli, že vklad bude slúžiť len na splácanie úveru zmluvne určeného na kúpu súkromného nehnuteľného majetku. Takéto vklady by sa mali započítať voči nesplatenej sume úveru.
- (26) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby ochrana vkladov, ktoré vyplývajú z určitých transakcií alebo slúžia na určité sociálne alebo iné účely, bola na dané obdobie vyššia než 100 000 EUR. Členské štáty by mali rozhodnúť o dočasnej maximálnej úrovni krytia takýchto vkladov, pričom by mali zohľadniť význam takejto ochrany pre vkladateľov a životné podmienky v členských štátoch. Vo všetkých takýchto prípadoch by sa mali dodržiavať pravidlá štátnej pomoci.
- (27) Je nevyhnutné zosúladiť metódy financovania systémov ochrany vkladov. Na jednej strane náklady na financovanie systémov ochrany vkladov by mali v zásade znášať predovšetkým samotné úverové inštitúcie a na strane druhej finančná kapacita systémov ochrany vkladov by mala byť úmerná ich záväzkom. S cieľom zabezpečiť, aby vkladatelia vo všetkých členských štátoch požívali rovnako vysokú úroveň ochrany, malo by sa financovanie systémov ochrany vkladov zosúladiť na vysokej úrovni na základe jednotnej cieľovej úrovne financovania *ex ante* pre všetky systémy ochrany vkladov.
- (28) Za určitých okolností však úverové inštitúcie môžu vykonávať činnosť na vysoko koncentrovanom trhu, na ktorom má väčšina úverových inštitúcií veľkosť a úroveň vzájomného prepojenia, že by bolo nepravdepodobné, aby sa ich likvidácia v rámci riadneho konkurzného konania vykonala bez ohrozenia finančnej stability, a preto by sa na ne pravdepodobnejšie mal vzťahovať postup riadneho riešenia krízovej situácie. Za takých okolností by sa na systémy vzťahovala nižšia cieľová úroveň.
- (29) S elektronickými peniazmi a finančnými prostriedkami získanými výmenou za elektronické peniaze by sa v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/110/ES ⁽¹⁾ nemalo zaobchádzať ako s vkladom, a preto by nemali spadať do rozsahu pôsobnosti tejto smernice.
- (30) S cieľom obmedziť ochranu vkladov na rozsah, ktorý je nevyhnutný na to, aby sa pre vkladateľov zabezpečila právna istota a transparentnosť a aby sa zabránilo presunu investičných rizík na systémy ochrany vkladov, by sa z rozsahu krytia mali vylúčiť finančné nástroje s výnimkou existujúcich sporiacich produktov, ktorých dokladom je vkladový certifikát vystavený na menovanú osobu.
- (31) Niektorí vkladatelia by nemali byť oprávnení na ochranu vkladov, najmä orgány verejnej moci alebo iné finančné inštitúcie. Ich obmedzený počet v porovnaní so všetkými ostatnými vkladateľmi minimalizuje vplyv na finančnú stabilitu v prípade zlyhania úverovej inštitúcie. Orgány majú takisto oveľa ľahší prístup k úverom ako občania. Členské štáty by však mali mať možnosť rozhodnúť, že vklady miestnych orgánov, ktorých ročný rozpočet nie je vyšší ako 500 000 EUR, sú kryté. Nefinančné spoločnosti by mali byť v zásade kryté, a to bez ohľadu na ich veľkosť.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/110/ES zo 16. septembra 2009 o začatí a vykonávaní činností a dohľade nad obozretným podnikaním inštitúcií elektronického peňažníctva, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje smernica 2000/46/ES (Ú. v. EÚ L 267, 10.10.2009, s. 7).

- (32) Vkladatelia, ktorých činnosti zahŕňajú pranie špinavých peňazí v zmysle článku 1 ods. 2 alebo 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES ⁽¹⁾ by mali byť vylúčení z platieb zo systému ochrany vkladov.
- (33) Náklady úverových inštitúcií spojené s účasťou v systéme ochrany vkladov nie sú porovnateľné s nákladmi, ktoré by mohli vyplynúť z hromadného výberu vkladov nielen z tých úverových inštitúcií, ktoré majú ťažkosti, ale aj zo zdravých inštitúcií v dôsledku straty dôvery vkladateľov vo funkčnosť bankového systému.
- (34) Je nevyhnutné, aby dostupné finančné prostriedky systémov ochrany vkladov dosahovali určitú cieľovú úroveň a aby sa mohli vyberať mimoriadne príspevky. V každom prípade by systémy ochrany vkladov mali mať k dispozícii primerané alternatívne mechanizmy financovania, ktoré im umožnia získať krátkodobé finančné prostriedky potrebné na uspokojenie nárokov, ktoré sa voči nim uplatnia. Malo by sa umožniť, aby dostupné finančné prostriedky systémov ochrany vkladov zahŕňali hotovostné prostriedky, vklady, platobné záväzky a nízkorizikové aktíva, ktoré možno likvidovať v krátkom čase. Suma príspevkov do systému ochrany vkladov by mala náležite zohľadňovať podnikateľský cyklus, stabilitu odvetvia prijímania vkladov a existujúce záväzky systému ochrany vkladov.
- (35) Systémy ochrany vkladov by mali investovať do nízkorizikových aktív.
- (36) Príspevky do systémov ochrany vkladov by mali byť založené na sume krytých vkladov a stupni rizika, ktorému je príslušný člen vystavený. To by umožnilo zohľadnenie rizikových profilov jednotlivých úverových inštitúcií vrátane ich rozdielnych podnikateľských modelov. Malo by to tiež viesť k spravodlivému výpočtu príspevkov a poskytnúť stimuly na vykonávanie činnosti podľa menej rizikového podnikateľského modelu. S cieľom stanoviť príspevky v závislosti od situácie na trhu a rizikových profilov by systémy ochrany vkladov mali mať možnosť použiť vlastné metódy založené na riziku. V záujme zohľadnenia mimoriadne nízkorizikových odvetví, ktoré sú regulované podľa vnútroštátneho práva, by členské štáty mali mať možnosť ustanoviť zodpovedajúce zníženie príspevkov, pričom by sa však dodržala cieľová úroveň každého systému ochrany vkladov. V každom prípade by metódy výpočtu mali schvaľovať príslušné orgány. Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo) (EBA) ustanovený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 ⁽²⁾ by mal vydať usmernenia na stanovenie metód výpočtu príspevkov.
- (37) Ochrana vkladov je podstatným prvkom budovania vnútorného trhu a nevyhnutným doplnkom systému dohľadu nad úverovými inštitúciami vzhľadom na solidaritu, ktorá vzniká medzi všetkými inštitúciami na danom finančnom trhu v prípade zlyhania ktorejkoľvek z nich. Preto by členské štáty mali byť schopné umožniť systémom ochrany vkladov požičiavať si navzájom peniaze na dobrovoľnom základe.
- (38) Existujúca lehota na vyplatenie náhrad nie je v súlade s potrebou zachovať dôveru vkladateľov a nespĺňa ich potreby. Lehota na vyplatenie náhrad by sa preto mala skrátiť na sedem pracovných dní.
- (39) V mnohých prípadoch však neexistujú postupy na vyplatenie náhrad v krátkej lehote. Členským štátom by sa preto mala počas prechodného obdobia poskytnúť možnosť skrátiť lehotu na vyplatenie náhrad postupne na sedem pracovných dní. Maximálna lehota na vyplatenie náhrad stanovená v tejto smernici by nemala systémom ochrany vkladov brániť v skoršom vyplatení náhrad vkladateľom. S cieľom zabezpečiť, aby počas prechodného obdobia nevznikli vkladateľom finančné ťažkosti v prípade zlyhania ich úverovej inštitúcie, by vkladatelia mali mať na požiadanie možnosť prístupu k primeranej sume ich krytých vkladov, a to na pokrytie ich životných nákladov. Takýto prístup by sa mal umožniť iba na základe údajov, ktoré poskytla úverová inštitúcia. Vzhľadom na rozdielne životné náklady v jednotlivých členských štátoch by túto sumu mali stanoviť členské štáty.
- (40) Pri určovaní lehoty nevyhnutnej na vyplatenie vkladov by sa mali zohľadniť prípady, keď je pre systémy problematické určiť sumu náhrad a práva vkladateľa, najmä ak vklady pochádzajú z transakcií s nehnuteľným majetkom určeným na bývanie alebo z určitých životných udalostí, ak vkladateľ nemá absolútny nárok na sumy vedené na účte, ak je vklad predmetom súdneho sporu alebo protichodných nárokov na prostriedky nachádzajúce sa na účte alebo ak je vklad predmetom ekonomických sankcií uložených národnými vládami alebo medzinárodnými orgánmi.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES z 26. októbra 2005 o predchádzaní využívania finančného systému na účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu (Ú. v. EÚ L 309, 25.11.2005, s. 15).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/78/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (41) V záujme zabezpečenia výplaty náhrad by systémy ochrany vkladov mali byť oprávnené nadobudnúť práva vyplatených vkladateľov voči úverovej inštitúcii, ktorá zlyhala. Členské štáty by mali mať možnosť obmedziť lehotu, v ktorej vkladatelia, ktorých vklady neboli vyplatené ani uznané v rámci lehoty na vyplatenie náhrad, môžu uplatniť nárok na vyplatenie svojich vkladov, aby umožnili systémom ochrany vkladov uplatniť svoje práva, ktoré nadobudli, do dátumu, ku ktorému je potrebné tieto práva zaregistrovať v konkurznom konaní.
- (42) Systém ochrany vkladov v členskom štáte, v ktorom úverová inštitúcia zriadila pobočky, by mal informovať vkladateľov a vyplácať im náhrady v mene systému ochrany vkladov členského štátu, v ktorom bolo úverovej inštitúcii udelené povolenie. Na zabezpečenie toho, aby systém ochrany vkladov vyplácajúci vkladateľov dostal od domovského systému ochrany vkladov potrebné finančné prostriedky a pokyny ešte pred vyplatením takýchto náhrad, je potrebné poskytnúť záruky. Systém ochrany vkladov, ktorého sa to môže týkať, by na uľahčenie uvedených úloh mal v predstihu uzatvoriť dohody.
- (43) Informácie sú podstatným prvkom ochrany vkladateľa. Vkladatelia by preto o svojom krytí a zodpovednom systéme ochrany vkladov mali byť informovaní na svojich výpisoch z účtu. Vkladatelia, ktorí majú v úmysle vklad uložiť, by mali byť rovnako informovaní prostredníctvom štandardizovaného informačného formulára, pričom by mali byť požiadaní, aby potvrdili jeho prijatia. Obsah takýchto informácií by mal byť rovnaký pre všetkých vkladateľov. Neregulované odkazovanie na úroveň krytia a rozsah systému ochrany vkladov v reklame by mohlo ovplyvniť stabilitu bankového systému alebo dôveru vkladateľov. Preto by sa odkazovanie na systémy ochrany vkladov v reklamách malo obmedziť na krátke vecné vyhlásenia.
- (44) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES ⁽¹⁾ sa uplatňuje na spracovanie osobných údajov vykonávané na základe tejto smernice. Systémy ochrany vkladov a relevantné orgány by mali s údajmi týkajúcimi sa vkladov fyzických osôb zaobchádzať s maximálnou opatrnosťou a mali by zachovávať vysoký štandard ochrany údajov v súlade s uvedenou smernicou.
- (45) Táto smernica by nemala viesť k tomu, že členské štáty alebo ich príslušné orgány ponesú zodpovednosť voči vkladateľom, ak zaisťujú zavedenie a úradné uznanie jedného alebo viacerých systémov ochraňujúcich vklady alebo samotné úverové inštitúcie a zabezpečujúcich náhradu vkladateľom alebo ich ochranu za podmienok stanovených v tejto smernici.
- (46) V nariadení (EÚ) č. 1093/2010 sa EBA pridružuje viacero úloh súvisiacich so smernicou 94/19/ES.
- (47) EBA by mal rešpektovať dohľad nad systémami ochrany vkladov vykonávaný členskými štátmi a zároveň by mal prispievať k dosiahnutiu cieľa, ktorým je uľahčenie začatia a výkonu činností úverových inštitúcií pri súčasnom zaistení účinnej ochrany vkladateľov a minimalizovaní rizika pre platiteľov dane. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby Komisia a EBA boli nepretržite informovaní o nimi určenom orgáne vzhľadom na požiadavku spolupráce medzi EBA a určenými orgánmi ustanovenú v tejto smernici.
- (48) Na zaistenie rovnakých podmienok a primeranej ochrany vkladateľov v rámci Únie je potrebné zaviesť usmernenia v oblasti finančných služieb. Takéto usmernenia by sa mali vydávať na stanovenie metódy výpočtu príspevkov založených na riziku.
- (49) Na zaistenie efektívneho a účinného fungovania systémov ochrany vkladov a na vyvážené posúdenie ich pozícií v rôznych členských štátoch by EBA mal byť schopný riešiť ich vzájomné spory so záväzným účinkom.
- (50) Vzhľadom na rozdiely v administratívnych postupoch týkajúce sa systémov ochrany vkladov v členských štátoch by členské štáty mali mať možnosť rozhodnúť, ktorý orgán určuje nedostupnosť vkladov.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31).

- (51) Príslušné orgány, určené orgány, orgány na riešenie krízových situácií, relevantné správne orgány a systémy ochrany vkladov by mali navzájom spolupracovať a uplatňovať svoje právomoci v súlade s touto smernicou. Mali by spolupracovať od skorého štádia pri príprave a vykonávaní opatrení na riešenie krízových situácií s cieľom stanoviť sumu, ktorú má systém ochrany vkladov vyplatiť, ak sa finančné prostriedky použijú na financovanie riešenia krízovej situácie úverovej inštitúcie.
- (52) Na Komisiu by sa mala delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie s cieľom upraviť úroveň krytia pre celkové vklady toho istého vkladateľa, ako sa ustanovuje v tejto smernici, v súlade s infláciou v Únii na základe zmien indexu spotrebiteľských cien. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov. Pri príprave a vypracovaní delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť, aby sa príslušné dokumenty súčasne, vo vhodnom čase a vhodným spôsobom postúpili Európskemu parlamentu a Rade.
- (53) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a vysvetľujúcimi dokumentmi Komisie ⁽¹⁾ sa členské štáty zaviazali, že v odôvodnených prípadoch k svojim oznámeniam o transpozičných opatreniach pripoja jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.
- (54) Keďže cieľ tejto smernice, a to harmonizáciu pravidiel týkajúcich sa fungovania systémov ochrany vkladov, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (55) Povinnosť transponovať túto smernicu do vnútroštátneho práva by sa mala obmedziť na tie ustanovenia, ktoré predstavujú podstatnú zmenu v porovnaní s predchádzajúcimi smernicami. Povinnosť transponovať ustanovenia, ktoré sa nezmenili, vyplýva z predchádzajúcich smerníc.
- (56) Touto smernicou by nemali byť dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehôt na transpozíciu smerníc uvedených v prílohe II do vnútroštátneho práva,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

1. Touto smernicou sa ustanovujú pravidlá a postupy týkajúce sa vytvorenia a fungovania systémov ochrany vkladov.
2. Táto smernica sa uplatňuje na:
 - a) zákonné systémy ochrany vkladov;
 - b) zmluvné systémy ochrany vkladov oficiálne uznané ako systémy ochrany vkladov v súlade s článkom 4 ods. 2;
 - c) schémy inštitucionálneho zabezpečenia oficiálne uznané ako systémy ochrany vkladov v súlade s článkom 4 ods. 2;
 - d) úverové inštitúcie pridružené k systémom uvedeným v tomto odseku písm. a), b) alebo c).

⁽¹⁾ Spoločné politické vyhlásenie členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 k vysvetľujúcim dokumentom (Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14).

3. Bez toho, aby bol dotknutý článok 16 ods. 5 a 7, sa táto smernica nevzťahuje na tieto systémy:
- a) zmluvné systémy, ktoré nie sú oficiálne uznané ako systémy ochrany vkladov, vrátane systémov, ktoré ponúkajú dodatočnú ochranu k úrovni krytia ustanovenej v článku 6 ods. 1;
 - b) schémy inštitucionálneho zabezpečenia, ktoré nie sú oficiálne uznané ako systémy ochrany vkladov.

Členské štáty zabezpečia, aby systémy uvedené v prvom pododseku písm. a) a b) mali k dispozícii primerané finančné prostriedky alebo relevantné mechanizmy financovania na plnenie svojich povinností.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

1. Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:
- 1. „systémy ochrany vkladov“ sú systémy uvedené v článku 1 ods. 2 písm. a), b) alebo c);
 - 2. „schéma inštitucionálneho zabezpečenia“ je schéma inštitucionálneho zabezpečenia uvedená v článku 113 ods. 7 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;
 - 3. „vklad“ je kreditný zostatok, ktorý vznikne z peňažných prostriedkov ponechaných na účte alebo z dočasných stavov vyplývajúcich z bežných bankových transakcií a ktorého vyplatenie sa od úverovej inštitúcie vyžaduje v zmysle platných zákonných a zmluvných podmienok vrátane termínovaného vkladu a sporiaceho vkladu, ale s vylúčením kreditného zostatku, ak:
 - a) jeho existenciu možno preukázať len finančným nástrojom vymedzeným v článku 4 ods. 17 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES ⁽¹⁾ s výnimkou prípadu, keď ide o sporiaci produkt, ktorého dôkazom je vkladový certifikát vystavený na menovanú osobu a ktorý existuje v členskom štáte 2. júla 2014;
 - b) jeho istina nie je splatná v nominálnej hodnote;
 - c) jeho istina je splatná v nominálnej hodnote iba na základe osobitnej záruky alebo dohody poskytnutej úverovou inštitúciou alebo treťou stranou;
 - 4. „oprávnené vklady“ sú vklady, ktoré nie sú vylúčené zo systému ochrany podľa článku 5;
 - 5. „kryté vklady“ sú tou časťou oprávnených vkladov, ktorá neprekračuje krytie stanovené v článku 6;
 - 6. „vkladateľ“ je majiteľ alebo v prípade spoločného účtu každý z majiteľov vkladu;
 - 7. „spoločný účet“ je účet otvorený na meno dvoch alebo viacerých osôb alebo na ktorý majú dve alebo viaceré osoby práva, ktoré sa uplatňujú prostredníctvom podpisu jednej alebo viacerých z týchto osôb;

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES z 21. apríla 2004 o trhoch s finančnými nástrojmi, o zmene a doplnení smerníc Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení smernice Rady 93/22/EHS (Ú. v. EÚ L 145, 30.4.2004, s. 1).

8. „nedostupný vklad“ je vklad, ktorý je v zmysle zákonných alebo zmluvných podmienok, ktoré sa naň vzťahujú, splatný a má byť vyplatený, ale ktorý úverová inštitúcia ešte nevyplatila, pričom buď:
- a) relevantné správne orgány rozhodli, že podľa ich názoru úverová inštitúcia, ktorej sa to týka, nie je v súčasnosti schopná z dôvodov, ktoré priamo súvisia s jej finančnou situáciou, vyplatiť vklad a inštitúcia v súčasnosti ani nemá predpoklady, aby tak bola schopná urobiť neskôr, alebo
 - b) súdny orgán vydal z dôvodov, ktoré priamo súvisia s finančnou situáciou úverovej inštitúcie, rozhodnutie, v ktorého dôsledku boli pozastavené práva vkladateľov vznášať voči nej nároky;
9. „úverová inštitúcia“ je úverová inštitúcia v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 1 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;
10. „pobočka“ je miesto podnikania v členskom štáte, ktoré tvorí právne závislú časť úverovej inštitúcie a ktoré priamo vykonáva všetky alebo niektoré transakcie, ktoré sú charakteristické pre podnikanie úverových inštitúcií;
11. „cieľová úroveň“ je suma dostupných finančných prostriedkov, ktorej dosiahnutie sa od systému ochrany vkladov vyžaduje v súlade s článkom 10 ods. 2, vyjadrená ako percentuálny podiel z krytých vkladov jeho členov;
12. „dostupné finančné prostriedky“ znamenajú hotovosť, vklady a nízko rizikové aktíva, ktoré je možné zlikvidovať v lehote nepresahujúcej lehotu uvedenú v článku 8 ods. 1, a platobné záväzky až do limitu stanoveného v článku 10 ods. 3;
13. „platobné záväzky“ sú platobné záväzky úverovej inštitúcie voči systému ochrany vkladov, ktoré sú plne zabezpečené kolaterálom, za predpokladu, že kolaterál:
- a) pozostáva z nízkorizikových aktív;
 - b) je nezaťažený akýmikoľvek právami tretích strán a je k dispozícii systému ochrany vkladov;
14. „nízkorizikové aktíva“ sú položky patriace do prvej alebo druhej kategórie uvedených v tabuľke 1 článku 336 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 alebo akékoľvek aktíva, ktoré príslušný alebo určený orgán považuje za rovnako bezpečné a likvidné;
15. „domovský členský štát“ je domovský členský štát v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 43 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;
16. „hostiteľský členský štát“ je hostiteľský členský štát v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 44 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;
17. „príslušný orgán“ je vnútroštátny príslušný orgán v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 40 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;
18. „určený orgán“ je orgán, ktorý spravuje systém ochrany vkladov podľa tejto smernice alebo ak fungovanie systému ochrany vkladov spravuje súkromný subjekt, orgán verejnej správy určený dotknutým členským štátom na vykonávanie dohľadu nad týmto systémom podľa tejto smernice.
2. Ak sa v tejto smernici odkazuje na nariadenie (EÚ) č. 1093/2010, orgán, ktorý spravuje systém ochrany vkladov, alebo v prípade, že fungovanie systémov ochrany vkladov spravuje súkromný subjekt, orgán verejnej správy, ktorý vykonáva dohľad nad týmto systémom, sa na účely uvedeného nariadenia považuje za príslušný orgán v zmysle článku 4 ods. 2 uvedeného nariadenia.

3. Podiely v stavebných sporiteľniach Írska alebo Spojeného kráľovstva sa okrem podielov kapitálového charakteru krytých v zmysle článku 5 ods. 1 písm. b) považujú za vklady.

Článok 3

Relevantné správne orgány

1. Členské štáty určia relevantný správny orgán v ich členskom štáte na účely článku 2 ods. 1 bod 8 písm. a).
2. Príslušné orgány, určené orgány, orgány na riešenie krízových situácií a relevantné správne orgány navzájom spolupracujú a vykonávajú svoje právomoci v súlade s touto smernicou.

Relevantný správny orgán urobí rozhodnutie uvedené v článku 2 ods. 1 bod 8 písm. a) čo najskôr a v každom prípade najneskôr päť pracovných dní po tom, čo sa po prvýkrát dozvie, že úverová inštitúcia nevyplatila vklady, ktoré sú splatné a majú byť vyplatené.

Článok 4

Oficiálne uznávanie, členstvo a dohľad

1. Každý členský štát zabezpečí, aby bol na jeho území zavedený a oficiálne uznaný jeden alebo viac systémov ochrany vkladov.

Týmto sa nevylučuje zlúčenie systémov ochrany vkladov rôznych členských štátov ani vytvorenie cezhraničných systémov ochrany vkladov. Takéto cezhraničné alebo zlúčené systémy ochrany vkladov schvaľujú členské štáty, v ktorých sa dotknuté systémy ochrany vkladov vytvorili.

2. Zmluvný systém uvedený v článku 1 ods. 2 písm. b) tejto smernice sa môže oficiálne uznať ako systém ochrany vkladov, ak je v súlade s touto smernicou.

Schéma inštitucionálneho zabezpečenia sa môže oficiálne uznať ako systém ochrany vkladov, ak spĺňa kritériá stanovené v článku 113 ods. 7 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a je v súlade s touto smernicou.

3. Úverová inštitúcia, ktorej bolo udelené povolenie v členskom štáte podľa článku 8 smernice 2013/36/EÚ, nesmie prijímať vklady, ak nie je členom systému, ktorý je oficiálne uznaný v jej domovskom členskom štáte podľa odseku 1 tohto článku.

4. Ak úverová inštitúcia nesplní svoje povinnosti člena systému ochrany vkladov, príslušné orgány o tom budú bezodkladne upovedomené a v spolupráci so systémom ochrany vkladov prijímú urýchlene všetky vhodné opatrenia vrátane uloženia sankcií v prípade potreby, aby tým zabezpečili, že táto úverová inštitúcia splní svoje povinnosti.

5. Ak opatrenia prijaté podľa odseku 4 zlyhajú pri zabezpečení súladu úverovou inštitúciou, systém ochrany vkladov môže v súlade s vnútroštátnym právom a s výslovným súhlasom príslušných orgánov vydať v lehote najmenej jedného mesiaca upozornenie o svojom zámere vylúčiť úverovú inštitúciu z členstva v systéme ochrany vkladov. Vklady usku-točnené pred uplynutím výpovednej lehoty budú naďalej plne kryté systémom ochrany vkladov. Ak do uplynutia tejto výpovednej lehoty úverová inštitúcia nesplní svoje povinnosti, systém ochrany vkladov prikróčí k jej vylúčeniu.

6. Vklady vedené k dátumu vylúčenia úverovej inštitúcie z členstva v systéme ochrany vkladov sú naďalej kryté týmto systémom ochrany vkladov.

7. Nad systémami ochrany vkladov uvedenými v článku 1 vykonávajú priebežne dohľad určené orgány, aby sa zabezpečilo dodržiavanie ustanovení tejto smernice z ich strany.

Dohľad nad cezhraničnými systémami ochrany vkladov vykonávajú zástupcovia určených orgánov členských štátov, v ktorých sú pridružené úverové inštitúcie povolené.

8. Členské štáty zabezpečia, aby systém ochrany vkladov kedykoľvek a na žiadosť systému ochrany vkladov dostal od svojich členov všetky informácie potrebné na prípravu vyplatenia náhrad vkladateľom vrátane označenia podľa článku 5 ods. 4

9. Systémy ochrany vkladov zabezpečia zachovávanie dôvernosti a ochranu údajov týkajúcich sa účtov vkladateľov. Spracovanie takýchto údajov sa vykonáva v súlade so smernicou 95/46/ES.

10. Členské štáty zabezpečia, aby systémy ochrany vkladov vykonávali pravidelné stresové testovanie svojich systémov a aby boli čo najskôr informované v prípade, že príslušné orgány zistia v úverovej inštitúcii problémy, ktoré môžu viesť k intervencii systému ochrany vkladov.

Takéto testovanie sa vykonáva aspoň každé tri roky a v prípade potreby aj častejšie. Prvé testovanie sa vykoná do 3. júla 2017.

Na základe výsledkov stresového testovania EBA vykoná aspoň raz za päť rokov partnerské preskúmanie, a to na základe článku 30 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010, s cieľom preskúmať odolnosť systémov ochrany vkladov. Systémy ochrany vkladov podliehajú pri výmene informácií s EBA požiadavkám na zachovávanie služobného tajomstva v súlade s článkom 70 uvedeného nariadenia.

11. Systémy ochrany vkladov používajú informácie nevyhnutné na vykonanie stresového testovania svojich systémov výlučne na vykonanie tohto testovania, pričom tieto informácie neuchovávajú dlhšie, ako je nevyhnutné na uvedený účel.

12. Členské štáty zabezpečia, aby ich systémy ochrany vkladov mali zavedené spoľahlivé a transparentné postupy správy a riadenia. Systémy ochrany vkladov o svojich činnostiach vypracujú každoročne správu.

Článok 5

Oprávnenosť vkladov

1. Z výplaty akýchkoľvek náhrad zo systému ochrany vkladov sú vylúčené:
 - a) s výhradou článku 7 ods. 3 tejto smernice vklady vykonané inými úverovými inštitúciami v ich vlastnom mene a na ich vlastný účet;
 - b) vlastné zdroje, ako sú vymedzené v článku 4 ods. 1 bode 118 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;
 - c) vklady vyplývajúce z transakcií, v súvislosti s ktorými došlo k odsúdeniu za trestný čin prania špinavých peňazí, ako sa vymedzuje v článku 1 ods. 2 smernice 2005/60/ES;
 - d) vklady vykonané finančnými inštitúciami vymedzenými v článku 4 ods. 1 bode 26 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;
 - e) vklady vykonané investičnými spoločnosťami vymedzenými v článku 4 ods. 1 bode 1 smernice 2004/39/ES;
 - f) vklady, ktorých majiteľ nebol nikdy identifikovaný podľa článku 9 ods. 1 smernice 2005/60/ES, keď sa stali nedostupnými;

- g) vklady vykonané poisťovňami a zaistovňami uvedenými v článku 13 bodoch 1 až 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES⁽¹⁾;
- h) vklady vykonané podnikmi kolektívneho investovania;
- i) vklady vykonané dôchodkovými fondmi;
- j) vklady vykonané orgánmi verejnej moci;
- k) dlhové cenné papiere vydané úverovou inštitúciou a záväzky vyplývajúce z vlastných akceptácií a vlastných zmeniek.

2. Odchyľne od odseku 1 tohto článku môžu členské štáty zabezpečiť, aby sa až do úrovne krytia stanovenej v článku 6 ods. 1 zahrnuli:

- a) vklady vedené osobnými dôchodkovými systémami a zamestnaneckými dôchodkovými systémami malých a stredných podnikov;
- b) vklady vedené miestnymi orgánmi, ktorých ročný rozpočet nie je vyšší ako 500 000 EUR.

3. Členské štáty môžu ustanoviť, že vklady, ktoré možno uvoľniť v súlade s vnútroštátnym právom len na splatenie pôžičky na súkromný nehnuteľný majetok úverovej inštitúcie alebo inej inštitúcie, ktorá je majiteľom vkladu, sú vylúčené z výplaty akýchkoľvek náhrad zo systému ochrany vkladov.

4. Členské štáty zabezpečia, aby úverové inštitúcie oprávnené vklady označovali spôsobom, ktorý umožňuje okamžitú identifikáciu takýchto vkladov.

Článok 6

Úroveň krytia

1. Členské štáty zabezpečia, aby úroveň krytia pre úhrn vkladov každého vkladateľa bola 100 000 EUR v prípade, že sa vklady stanú nedostupnými.
2. Okrem odseku 1 členské štáty zabezpečia, aby ochranu nad 100 000 EUR aspoň tri mesiace a nie dlhšie ako 12 mesiacov po tom, čo bola suma pripísaná, alebo od okamihu, v ktorom sa takéto vklady stali právne prevoditeľné, mali tieto vklady:
 - a) vklady vyplývajúce z transakcií s nehnuteľnosťami týkajúcich sa súkromných nehnuteľností určených na bývanie;
 - b) vklady, ktoré slúžia na sociálne účely ustanovené vo vnútroštátnom práve a súvisia s konkrétnymi životnými udalosťami vkladateľa, ako je svadba, rozvod, dôchodok, prepustenie zo zamestnania, prepustenie zo zamestnania z dôvodu nadbytočnosti, invalidita alebo smrť;
 - c) vklady, ktoré slúžia na účely stanovené vo vnútroštátnom práve a ktoré vyplývajú z výplaty poistných súm alebo náhrady za ujmu spôsobenú trestným činom alebo v dôsledku nespravodlivého obvinenia.
3. Odsekmi 1 a 2 sa členským štátom nebráni, aby udržiavali alebo zavádzali systémy ochrany starobných dôchodkových produktov a starobných dôchodkov za predpokladu, že sa takýmito systémami nekryjú iba vklady, ale že ponúkajú komplexné krytie pre všetky produkty a situácie, ktoré sú z tohto hľadiska významné.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES z 25. novembra 2009 o začatí a vykonávaní poistenia a zaistenia (Solventnosť II) (Ú. v. EÚ L 335, 17.12.2009, s. 1).

4. Členské štáty zabezpečia, aby sa výplata náhrady vykonala v ktorejkoľvek z týchto mien:

- a) v mene členského štátu, v ktorom sa systém ochrany vkladov nachádza;
- b) v mene členského štátu, v ktorom má majiteľ účtu pobyt;
- c) v eurách;
- d) v mene účtu;
- e) v mene členského štátu, v ktorom sa účet vedie.

Vkladatelia sú informovaní o mene, v ktorej sa náhrada vypláca.

Ak sa účty vedú v inej mene, ako je mena výplaty, výmenným kurzom je výmenný kurz platný v deň, v ktorom relevantný správny orgán prijal rozhodnutie uvedené v článku 2 ods. 1 bod 8 písm. a) alebo v ktorom súdny orgán vydal rozhodnutie uvedené v článku 2 ods. 1 bod 8 písm. b).

5. Členské štáty, ktoré sumu uvedenú v odseku 1 prepočítavajú na svoju národnú menu, v prvom rade použijú na prepočet výmenný kurz platný 3. júla 2015.

Členské štáty môžu zaokrúhliť sumy, ktoré sú výsledkom prepočtu, za predpokladu, že toto zaokrúhlenie neprekročí sumu 5 000 EUR.

Bez toho, aby bol dotknutý druhý pododsek, členské štáty upravujú úroveň krytia prepočítané na inú menu na sumu uvedenú v odseku 1 tohto článku každých päť rokov. Členské štáty v prípade, že sa vyskytnú nepredvídané udalosti, ako napríklad kolísanie meny, vykonávajú po konzultácii s Komisiou skoršie úpravy úrovni krytia.

6. Sumu uvedenú v odseku 1 Komisia pravidelne posúdi, a to najmenej raz za päť rokov. Ak je to vhodné, Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade návrh smernice upravujúci sumu uvedenú v odseku 1, a to najmä vzhľadom na vývoj v bankovom sektore a na hospodársku a menovú situáciu v Únii. Prvé posúdenie sa neuskutoční skôr než 3. júla 2020, ak si nepredvídané udalosti nevyžadujú skoršie posúdenie.

7. Komisia je splnomocnená prijímať v súlade s článkom 18 delegované akty s cieľom upraviť sumu uvedenú v odseku 6 aspoň každých päť rokov v súlade s infláciou v Únii na základe zmien v harmonizovanom indexe spotrebiteľských cien, ktorý Komisia uverejnila od predchádzajúcej úpravy.

Článok 7

Určenie sumy vyplácaanej náhrady

- 1. Limit uvedený v článku 6 ods. 1 sa uplatňuje na úhrnné vklady uložené v tej istej úverovej inštitúcii bez ohľadu na počet vkladov, menu a miesto v rámci Únie.
- 2. Podiel každého vkladateľa na spoločnom účte je pri výpočte limitu stanoveného v článku 6 ods. 1 potrebné vziať do úvahy.

Ak chýba osobitné ustanovenie, vklad na účte sa rozdelí medzi vkladateľov rovnakým dielom.

Členské štáty môžu stanoviť, že vklady na účte, na ktorý majú oprávnenie dve alebo viaceré osoby ako členovia súkromnej obchodnej spoločnosti, združenia alebo zoskupenia podobného charakteru bez právnej subjektivity, sa môžu združovať a pri výpočte limitu stanoveného v článku 6 ods. 1 sa môže s nimi zaobchádzať, ako keby ich uskutočnil jeden vkladateľ.

3. Ak vkladateľ nemá absolútny nárok na sumy vedené na účte, vzťahuje sa krytie na osobu, ktorá je plne oprávnená, pod podmienkou, že táto osoba bola identifikovaná alebo je identifikovateľná predtým, než relevantný správny orgán prijme rozhodnutie uvedené v článku 2 ods. 1 bod 8 písm. a) alebo súdny orgán vydal rozhodnutie uvedené v článku 2 ods. 1 bod 8 písm. b). Ak je niekoľko osôb, ktoré majú absolútny nárok, pri výpočte limitu stanoveného v článku 6 ods. 1 sa zoberie do úvahy podiel každej z nich v rámci dojednaní, podľa ktorých sa tieto sumy spravujú.

4. Referenčným dátumom pre výpočet sumy vyplácej náhrady je deň, v ktorom relevantný správny orgán prijal rozhodnutie uvedené v článku 2 ods. 1 bod 8 písm. a) alebo v ktorom súdny orgán vydal rozhodnutie uvedené v článku 2 ods. 1 bod 8 písm. b). Pri výpočte sumy vyplácej náhrady sa nezohľadňujú záväzky vkladateľa voči úverovej inštitúcii.

5. Členské štáty môžu rozhodnúť o tom, že sa pri výpočte sumy vyplácej náhrady zohľadnia záväzky vkladateľa voči úverovej inštitúcii, ak sú tieto záväzky splatné v deň alebo skôr ako v deň, v ktorom relevantný správny orgán prijal rozhodnutie uvedené v článku 2 ods. 1 bod 8 písm. a) alebo v ktorom súdny orgán vydal rozhodnutie uvedené v článku 2 ods. 1 bod 8 písm. b), v rozsahu, v akom je možné započítanie podľa zákonných a zmluvných ustanovení, ktorými sa spravuje zmluva medzi úverovou inštitúciou a vkladateľom.

Úverová inštitúcia vkladateľom pred uzatvorením zmluvy oznámi, či sa pri výpočte sumy vyplácej náhrady zohľadnia ich záväzky voči úverovej inštitúcii.

6. Členské štáty zabezpečia, aby systémy ochrany vkladov mohli úverové inštitúcie kedykoľvek požiadať, aby ich informovali o úhrnnej sume oprávnených vkladov každého vkladateľa.

7. Úroky z vkladov, ktoré dovedy vznikli, ale ktoré k dátumu, ku ktorému relevantný správny orgán prijal rozhodnutie uvedené v článku 2 ods. 1 bod 8 písm. a) alebo ku ktorému súdny orgán vydal rozhodnutie uvedené v článku 2 ods. 1 bod 8 písm. b), nie sú pripísané, vypláca systém ochrany vkladov. Limit uvedený v článku 6 ods. 1 sa nesmie prekročiť.

8. Členské štáty môžu rozhodnúť o tom, že sa určité kategórie vkladov vymedzené vo vnútroštátnom práve, ktoré slúžia na sociálne účely a za ktoré poskytla tretia strana záruku, ktorá je v súlade s pravidlami štátnej pomoci, nezohľadnia pri združovaní vkladov toho istého vkladateľa vedených v tej istej úverovej inštitúcii, ako sa uvádza v odseku 1 tohto článku. V takýchto prípadoch sa záruka tretej strany obmedzuje na úroveň krytia, aké sa ustanovuje v článku 6 ods. 1

9. Ak majú úverové inštitúcie povolené na základe vnútroštátneho práva fungovať pod rôznymi ochrannými známkami vymedzenými v článku 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/95/ES⁽¹⁾, členské štáty zabezpečia, aby vkladatelia boli jasne informovaní, že úverová inštitúcia funguje pod rôznymi ochrannými známkami a že úroveň krytia stanovená v článku 6 ods. 1, 2 a 3 tejto smernice sa vzťahuje na súhrnné vklady, ktoré má vkladateľ v držbe v tejto úverovej inštitúcii. Tieto informácie sa zahrnú do informácií pre vkladateľov uvedených v článku 16 tejto smernice a prílohy I k tejto smernici.

Článok 8

Vyplatenie náhrady

1. Systémy ochrany vkladov zabezpečia, aby suma vyplácej náhrady bola sprístupnená do siedmich pracovných dní odo dňa, v ktorom relevantný správny orgán prijal rozhodnutie uvedené v článku 2 ods. 1 bod 8 písm. a) alebo v ktorom súdny orgán vydal rozhodnutie uvedené v článku 2 ods. 1 bod 8 písm. b).

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/95/ES z 22. októbra 2008 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známk (Ú. v. EÚ L 299, 8.11.2008, s. 25).

2. Členské štáty však môžu na prechodné obdobie trvajúce do 31. decembra 2023 ustanoviť tieto lehoty na vyplatenie náhrad najviac:

- a) 20 pracovných dní do 31. decembra 2018;
- b) 15 pracovných dní od 1. januára 2019 do 31. decembra 2020;
- c) 10 pracovných dní od 1. januára 2021 do 31. decembra 2023.

3. Členské štáty sa môžu rozhodnúť, že vklady uvedené v článku 7 ods. 3 budú podliehať dlhšej lehote na vyplatenie náhrad, ktorá nesmie prekročiť tri mesiace od dátumu, ku ktorému relevantný správny orgán prijal rozhodnutie uvedené v článku 2 ods. 1 bod 8 písm. a) alebo ku ktorému súdny orgán vydal rozhodnutie uvedené v článku 2 ods. 1 písm. b).

4. Počas prechodného obdobia až do 31. decembra 2023, ak systémy ochrany vkladov nemôžu sprístupniť sumu vyplácaných náhrad do siedmich pracovných dní, systémy ochrany vkladov zabezpečia, aby vkladatelia mali do piatich pracovných dní po dodaní žiadosti prístup k primeranej sume svojich krytých vkladov na pokrytie životných nákladov.

Systémy ochrany vkladov sprístupnia primeranú sumu uvedenú v prvom pododseku iba na základe údajov, ktoré poskytol systém ochrany vkladov alebo úverová inštitúcia.

Primeraná suma uvedená v prvom pododseku sa odpočíta zo sumy vyplácanej náhrady uvedenej v článku 7.

5. Vyplatenie náhrady, ako sa uvádza v odsekoch 1 a 4, možno odložiť, ak:

- a) nie je isté, či je osoba oprávnená dostať náhradu alebo vklad je predmetom právneho sporu;
- b) na vklad sa vzťahujú reštriktívne opatrenia uložené národnými vládami alebo medzinárodnými orgánmi;
- c) odchylné od odseku 9 tohto článku počas uplynulých 24 mesiacov sa neuskutočnila žiadna transakcia týkajúca sa vkladu (spiaci účet);
- d) suma, ktorá sa má vyplatiť, sa považuje za súčasť dočasne vysokého zostatku vymedzeného v článku 6 ods. 2 alebo
- e) sumu, ktorá sa má vyplatiť, má vyplatiť systém ochrany vkladov hostiteľského členského štátu v súlade s článkom 14 ods. 2

6. Suma vyplácanej náhrady sa sprístupní bez toho, aby bolo nutné požiadať systém ochrany vkladov. Na tento účel úverová inštitúcia posielala potrebné informácie o vkladoch a vkladateľoch čo najskôr po tom, ako o ne systém ochrany vkladov požiada.

7. Akákoľvek korešpondencia medzi systémom ochrany vkladov a vkladateľom sa vedie:

- a) v úradnom jazyku inštitúcií Únie, ktorý používa úverová inštitúcia, ktorá vedie chránený vklad, keď píše vkladateľovi, alebo
- b) v úradnom jazyku alebo jazykoch členského štátu, v ktorom sa chránený vklad nachádza.

Ak úverová inštitúcia pôsobí priamo v inom členskom štáte bez toho, aby zriadila pobočky, informácie sa poskytujú v jazyku, ktorý si vkladateľ zvolil pri otvorení účtu.

8. Napriek lehote stanovenej v odseku 1 tohto článku, ak vkladateľ alebo iná osoba, ktorá má nárok alebo iný právny záujem na sumách vedených na účte, bola obvinená z protiprávneho konania vyplývajúceho z prania špinavých peňazí alebo súvisiaceho s ním, ako sa vymedzuje v článku 1 ods. 2 smernice 2005/60/ES, môže systém ochrany vkladov pozastaviť akúkoľvek výplatu týkajúcu sa dotknutého vkladateľa, a to až do rozhodnutia súdu.

9. Nevykoná sa žiadna výplata náhrady, ak sa počas uplynulých 24 mesiacov neuskutočnila žiadna transakcia týkajúca sa vkladu a hodnota vkladu je nižšia ako správne náklady, ktoré by systému ochrany vkladov vznikli z takejto výplaty náhrady.

Článok 9

Nároky voči systémom ochrany vkladov

1. Členské štáty zabezpečia, aby vkladateľ mohol uplatniť svoje práva na náhradu voči systému ochrany vkladov v súdnom konaní.

2. Bez toho, aby boli dotknuté jeho práva podľa vnútroštátneho práva, má systém ochrany vkladov, ktorý uskutočňuje výplaty na základe ochrany v medziach vnútroštátneho rámca, pri likvidačnom konaní alebo reorganizácii právo subrogácie v súvislosti s právami vkladateľov, ktoré sa vzťahuje na sumu rovnajúcu sa ich výplatám uskutočneným v prospech vkladateľov. Ak systém ochrany vkladov uskutočňuje výplaty v súvislosti s postupom riešenia krízových situácií vrátane uplatnenia nástrojov na riešenie krízových situácií alebo vykonávania právomocí na riešenie krízových situácií v súlade s článkom 11, systém ochrany vkladov má voči príslušnej úverovej inštitúcii nárok na sumu rovnajúcu sa jeho výplatám. Tento nárok je rovnocenný s krytými vkladmi podľa vnútroštátneho práva upravujúceho riadne konkurzné konanie podľa vymedzenia v smernici 2014/59/EÚ.

3. Členské štáty môžu obmedziť lehotu, v ktorej si vkladatelia, ktorých vklady systém ochrany vkladov nevyplatil alebo neuznal v lehotách stanovených v článku 8 ods. 1 a 3, môžu nárokovať vyplatenie svojich vkladov.

Článok 10

Financovanie systémov ochrany vkladov

1. Členské štáty zabezpečia, aby systémy ochrany vkladov zaviedli primerané systémy na určenie ich možných záväzkov. Dostupné finančné prostriedky systémov ochrany vkladov sú úmerné týmto záväzkom.

Systémy ochrany vkladov získavajú dostupné finančné prostriedky prostredníctvom príspevkov, ktoré ich členovia uhrádzajú najmenej raz ročne. To nebráni získavaniu ďalších finančných prostriedkov z iných zdrojov.

2. Členské štáty zabezpečia, aby do 3. júla 2024 dosiahli dostupné finančné prostriedky systému ochrany vkladov cieľovú úroveň minimálne vo výške 0,8 % sumy krytých vkladov jeho členov.

Ak finančná kapacita klesne pod cieľovú úroveň, platenie príspevkov sa obnoví minimálne dovtedy, kým sa opäť dosiahne cieľová úroveň.

Ak po tom, ako sa cieľová úroveň dosiahne po prvýkrát, sa dostupné finančné prostriedky znížia na menej ako dve tretiny cieľovej úrovne, pravidelný príspevok sa stanoví vo výške umožňujúcej dosiahnuť cieľovú úroveň do šiestich rokov.

Pravidelný príspevok náležite zohľadňuje fázu obchodného cyklu a vplyv, ktorý môžu mať procyklické príspevky pri stanovovaní ročných príspevkov v súvislosti s týmto článkom.

Členské štáty môžu predĺžiť úvodné obdobie uvedené v prvom pododseku maximálne o štyri roky, ak sa zo systému ochrany vkladov uhradili kumulatívne platby prevyšujúce 0,8 % krytých vkladov.

3. Dostupné finančné prostriedky, ktoré sa majú zohľadniť s cieľom dosiahnuť cieľovú úroveň, môžu zahŕňať platobné záväzky. Celkový podiel platobných záväzkov nepresiahne 30 % celkovej sumy dostupných finančných prostriedkov získaných v súlade s týmto článkom.

S cieľom zabezpečiť konzistentné uplatňovanie tejto smernice vydá EBA usmernenia pre platobné záväzky.

4. Bez ohľadu na odsek 1 tohto článku môže členský štát na účely splnenia svojich povinností podľa odseku 1 tohto článku získať dostupné finančné prostriedky prostredníctvom povinných príspevkov, ktoré platia úverové inštitúcie do existujúcich systémov povinných príspevkov vytvorených členským štátom na jeho území na účely pokrytia nákladov spojených so systémovým rizikom, zlyhaním a riešením krízových situácií inštitúcií.

Systémy ochrany vkladov majú právo na sumu, ktorá sa rovná sume takýchto príspevkov až do výšky cieľovej úrovne stanovenej v odseku 2 tohto článku, pričom členský štát tieto príspevky bezodkladne sprístupní týmto systémom ochrany vkladov na základe žiadosti a výlučne na účely stanovené v článku 11.

Systémy ochrany vkladov majú právo na túto sumu len vtedy, keď sa príslušný orgán domnieva, že systémy ochrany vkladov nedokážu od svojich členov získať mimoriadne príspevky, pričom systém ochrany vkladov splatí uvedenú sumu prostredníctvom príspevkov od ich členov v súlade s článkom 10 ods. 1 a 2.

5. Do cieľovej úrovne sa nezapočítajú príspevky do mechanizmov financovania riešenia krízových situácií podľa hlavy VII smernice 2014/59/EÚ vrátane dostupných finančných prostriedkov, ktoré sa majú zohľadniť, aby sa dosiahla cieľová úroveň mechanizmov financovania riešenia krízových situácií podľa článku 102 ods. 1 smernice 2014/59/EÚ.

6. Odchyľne od odseku 2 môžu členské štáty v riadne odôvodnených prípadoch a na základe súhlasu Komisie povoliť minimálnu cieľovú úroveň, ktorá je nižšia ako cieľová úroveň uvedená v odseku 2, a to za predpokladu, že sú splnené tieto podmienky:

- a) zníženie je založené na predpoklade, že je nepravdepodobné, aby sa významná časť dostupných finančných prostriedkov použila na iné opatrenia zamerané na ochranu krytých vkladateľov, ako sú opatrenia stanovené v článku 11 ods. 2 a 6, a
- b) bankový sektor, v ktorom úverové inštitúcie pridružené k systému ochrany vkladov vykonávajú činnosť, je vysoko koncentrovaný, pričom veľká časť aktív je v držbe malého počtu úverových inštitúcií alebo bankových skupín, ktoré podliehajú dohľadu na konsolidovanom základe a na ktoré by sa v prípade zlyhania pravdepodobne vzťahoval vzhľadom na ich veľkosť postup riešenia krízových situácií.

Táto znížená cieľová úroveň nesmie byť nižšia ako 0,5 % krytých vkladov.

7. Dostupné finančné prostriedky systémov ochrany vkladov sa investujú spôsobom zabezpečujúcim nízke riziko a dostatočnú diverzifikovanosť.

8. Ak sú dostupné finančné prostriedky systému ochrany vkladov nedostatočné na vyplatenie vkladateľov, keď sa vklady stanú nedostupnými, zaplatia jeho členovia mimoriadne príspevky, ktoré nepresiahnu 0,5 % ich krytých vkladov za kalendárny rok. Systémy ochrany vkladov môžu vo výnimočných situáciách a so súhlasom príslušného orgánu požadovať vyššie príspevky.

Príslušný orgán môže úplne alebo čiastočne oslobodiť úverovú inštitúciu od platby mimoriadnych príspevkov ex post do systému ochrany vkladov, ak by tieto príspevky ohrozili likviditu alebo solventnosť úverovej inštitúcie.

Takéto oslobodenie sa udelí najviac na šesť mesiacov, avšak na žiadosť úverovej inštitúcie sa môže obnoviť.

Príspevky oslobodené podľa tohto odseku sa zaplatia, keď takáto platba neohrozuje likviditu alebo solventnosť úverovej inštitúcie.

9. Členské štáty zabezpečia, aby systémy ochrany vkladov zaviedli primerané alternatívne mechanizmy financovania, ktoré im umožnia získať krátkodobé financovanie na uspokojenie nárokov uplatňovaných voči týmto systémom ochrany vkladov.

10. Každý členský štát oznámi do 31. marca každého roka EBA, aká je suma krytých vkladov na jeho území, ako aj sumu dostupných finančných prostriedkov jeho systémov ochrany vkladov k 31. decembru predchádzajúceho roka.

Článok 11

Použitie finančných prostriedkov

1. Finančné prostriedky uvedené v článku 10 sa používajú hlavne na vyplatenie náhrad vkladateľom podľa tejto smernice.

2. Finančné prostriedky systému ochrany vkladov sa používajú na financovanie riešenia krízových situácií úverových inštitúcií v súlade s článkom 109 smernice 2014/59/EÚ. Orgán na riešenie krízových situácií po konzultácii so systémom ochrany vkladov určí sumu, ktorou je systém ochrany vkladov viazaný.

3. Členské štáty môžu povoliť, aby systém ochrany vkladov použil dostupné finančné prostriedky na alternatívne opatrenia s cieľom predchádzať zlyhaniu úverovej inštitúcie, a to za predpokladu, že sú splnené tieto podmienky:

- a) orgán na riešenie krízových situácií neprijal opatrenie na riešenie krízovej situácie podľa článku 32 smernice 2014/59/EÚ;
- b) systém ochrany vkladov má zavedené vhodné systémy a postupy na výber a vykonanie alternatívnych opatrení a monitorovanie súvisiacich rizík;
- c) náklady na opatrenia nepresiahnu náklady na splnenie zákonných alebo zmluvných povinností systému ochrany vkladov;
- d) použitie alternatívnych opatrení systémom ochrany vkladov je viazané na podmienky uložené úverovej inštitúcii, ktorej sa pomoc poskytuje, pričom zahŕňajú prinajmenšom prísne monitorovanie rizika a väčšie práva na overovanie pre systém ochrany vkladov;
- e) použitie alternatívnych opatrení systémom ochrany vkladov je viazané na záväzky úverovej inštitúcie, ktorej sa pomoc poskytuje, s cieľom zabezpečiť prístup ku krytým vkladom;
- f) schopnosť pridružených úverových inštitúcií platiť mimoriadne príspevky v súlade s odsekom 5 tohto článku je potvrdená v posúdení, ktoré vypracuje príslušný orgán.

Systém ochrany vkladov konzultuje s orgánom na riešenie krízových situácií a príslušným orgánom opatrenia a podmienky uložené úverovej inštitúcii.

4. Alternatívne opatrenia uvedené v odseku 3 tohto článku sa neuplatnia, ak príslušný orgán po konzultácii s orgánom na riešenie krízových situácií dospeje k názoru, že sú splnené podmienky na prijatie opatrení na riešenie krízovej situácie podľa článku 27 ods. 1 smernice 2014/59/EÚ.

5. Ak sa dostupné finančné prostriedky použijú v súlade s odsekom 3 tohto článku, pridružené úverové inštitúcie bezodkladne poskytnú systému ochrany vkladov prostriedky použité na alternatívne opatrenia, v prípade potreby vo forme mimoriadnych príspevkov, ak:

- a) vznikne potreba vyplatiť náhrady vkladateľom a suma dostupných finančných prostriedkov systému ochrany vkladov je nižšia ako dve tretiny cieľovej úrovne;

b) je výška dostupných finančných prostriedkov nižšia ako 25 % cieľovej úrovne.

6. Členské štáty môžu rozhodnúť, že dostupné finančné prostriedky sa môžu použiť aj na financovanie opatrení na zachovanie prístupu vkladateľov ku krytým vkladom vrátane prevodu aktív a pasív a prevodu portfólia vkladov v súvislosti s vnútroštátnym konkurzným konaním, a to za predpokladu, že náklady, ktoré znáša systém ochrany vkladov, nepresahujú čistú sumu náhrad pre krytých vkladateľov v dotknutej úverovej inštitúcii.

Článok 12

Úvery medzi systémami ochrany vkladov

1. Členské štáty môžu povoliť, aby systémy ochrany vkladov na dobrovoľnom základe požičiavali iným systémom ochrany vkladov v Únii za predpokladu, že sú splnené tieto podmienky:

- a) systém ochrany vkladov, ktorý si požičiava, nie je schopný splniť svoje povinnosti podľa článku 9 ods. 1 v dôsledku nedostatku dostupných finančných prostriedkov uvedených v článku 10;
- b) systém ochrany vkladov, ktorý si požičiava, využil mimoriadne príspevky uvedené v článku 10 ods. 8;
- c) systém ochrany vkladov, ktorý si požičiava, prijme právny záväzok, že požičané finančné prostriedky sa použijú na vyplatenie nárokov podľa článku 9 ods. 1;
- d) systém ochrany vkladov, ktorý si požičiava, v súčasnosti nemá povinnosť splatiť úver iným SOV podľa tohto článku;
- e) systém ochrany vkladov, ktorý si požičiava, uvedie požadovanú sumu peňazí;
- f) celková požičaná suma nepresahuje 0,5 % krytých vkladov systému ochrany vkladov, ktorý si požičiava;
- g) systém ochrany vkladov, ktorý si požičiava, bezodkladne informuje EBA a uvedie dôvody, prečo sú podmienky stanovené v tomto odseku splnené, ako aj požadovanú sumu peňazí.

2. Na úver sa vzťahujú tieto podmienky:

- a) systém ochrany vkladov, ktorý si požičiava, musí splatiť úver najneskôr do piatich rokov. Úver môže splácať v ročných splátkach. Úrok je splatný len v čase splatnosti;
- b) stanovená úroková sadzba musí byť minimálne rovnaká ako sadzba Európskej centrálnej banky pre jednodňové refinančné operácie počas úverového obdobia;
- c) systém ochrany vkladov, ktorý si požičiava, musí informovať EBA o úvodnej úrokovej sadzbe a o dĺžke trvania úveru.

3. Členské štáty zabezpečia, aby príspevky, ktoré stanovil systém ochrany vkladov, ktorý si požičiava, boli dostatočné na splatenie vypožičanej sumy a na opätovné a čo najskoršie dosiahnutie cieľovej úrovne.

Článok 13

Výpočet príspevkov do systémov ochrany vkladov

1. Príspevky do systémov ochrany vkladov uvedené v článku 10 vychádzajú zo sumy krytých vkladov a stupňa rizika, ktorému je príslušný člen vystavený.

Členské štáty môžu ustanoviť nižšie príspevky pre nízko rizikové sektory, ktoré upravuje vnútroštátne právo.

Členské štáty môžu rozhodnúť, že členovia schémy inštitucionálneho zabezpečenia platia do systému ochrany vkladov nižšie príspevky.

Členské štáty môžu povoliť, aby sa pre ústredný orgán a všetky úverové inštitúcie trvale pridružené k ústrednému orgánu uvedenému v článku 10 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 určovala riziková váha na konsolidovanom základe pre ústredný orgán a jeho pridružené inštitúcie ako pre celok.

Členské štáty môžu rozhodnúť o tom, že úverové inštitúcie budú platiť minimálny príspevok bez ohľadu na sumu ich krytých vkladov.

2. Systémy ochrany vkladov môžu použiť vlastné metódy založené na riziku na určenie a výpočet príspevkov založených na riziku, ktoré platia ich členovia. Výpočet príspevkov je úmerný riziku členov a náležite zohľadňuje rizikové profily rôznych podnikateľských modelov. Uvedené metódy môžu zohľadňovať aj stranu aktív súvahy a rizikové ukazovatele, ako je napríklad kapitálová primeranosť, kvalita aktív a likvidita.

Každú metódu schvaľuje príslušný orgán v spolupráci s určeným orgánom. EBA je informovaný o schválených metódach.

3. S cieľom zabezpečiť jednotné uplatňovanie tejto smernice vydá EBA do 3. júla 2015 usmernenia podľa článku 16 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 s cieľom bližšie určiť metódy výpočtu príspevkov do systémov ochrany vkladov v súlade s odsekmi 1 a 2 tohto článku.

Tieto usmernenia budú predovšetkým obsahovať vzorec výpočtu, osobitné ukazovatele, triedy rizika pre členov, prahy rizikových váh priradených konkrétnym triedam rizika a ďalšie potrebné prvky.

Do 3. júla 2017 a potom minimálne raz za päť rokov vykoná EBA preskúmanie usmernení o metódach založených na riziku alebo alternatívnych vlastných metódach založených na riziku, ktoré používajú systémy ochrany vkladov.

Článok 14

Spolupráca v rámci Únie

1. Systémy ochrany vkladov sa vzťahujú aj na vkladateľov v pobočkách zriadených ich členskými úverovými inštitúciami v iných členských štátoch.

2. Vkladateľov v pobočkách zriadených úverovými inštitúciami v inom členskom štáte vypláca systém ochrany vkladov v hostiteľskom členskom štáte v mene systému ochrany vkladov v domovskom členskom štáte. Systém ochrany vkladov hostiteľského členského štátu vypláti náhrady v súlade s pokynmi systému ochrany vkladov domovského členského štátu. Systém ochrany vkladov hostiteľského členského štátu nenesie žiadnu zodpovednosť v súvislosti s konaním v súlade s pokynmi, ktoré vydal systém ochrany vkladov domovského členského štátu. Systém ochrany vkladov domovského členského štátu ešte pred uskutočnením výplaty poskytne potrebné finančné prostriedky a nahradí systému ochrany vkladov hostiteľského členského štátu vzniknuté náklady.

Systém ochrany vkladov hostiteľského členského štátu takisto v mene systému ochrany vkladov domovského členského štátu informuje dotknutých vkladateľov a je oprávnený prijímať korešpondenciu od týchto vkladateľov v mene systému ochrany vkladov domovského členského štátu.

3. Ak úverová inštitúcia ukončí členstvo v jednom systéme ochrany vkladov a vstúpi do iného systému ochrany vkladov, príspevky zaplatené počas 12 mesiacov pred ukončením členstva, s výnimkou mimoriadnych príspevkov podľa článku 10 ods. 8, sa prevedú do tohto iného systému ochrany vkladov. Toto pravidlo sa neuplatňuje, ak bola úverová inštitúcia vylúčená zo systému ochrany vkladov v súlade s článkom 4 ods. 5

Ak sa niektoré činnosti úverovej inštitúcie presunú do iného členského štátu, a tak sa na ňu začne vzťahovať iný systém ochrany vkladov, príspevky tejto úverovej inštitúcie zaplatené počas 12 mesiacov predchádzajúcich presunu, okrem mimoriadnych príspevkov podľa článku 10 ods. 8, sa prevedú do tohto iného systému ochrany vkladov, a to úmerne k sume presunutých krytých vkladov.

4. Členské štáty zabezpečia, aby si systém ochrany vkladov domovského členského štátu vymieňal informácie uvedené v článku 4 ods. 7 alebo 8 a 10 so systémom ochrany vkladov v hostiteľských členských štátoch. Uplatňujú sa obmedzenia ustanovené v uvedenom článku.

Ak má úverová inštitúcia v úmysle prejsť z jedného systému ochrany vkladov do iného v súlade s touto smernicou, aspoň šesť mesiacov vopred zašle oznámenie o tomto svojom zámere. Počas tohto obdobia sa na úverovú inštitúciu naďalej vzťahuje povinnosť prispievať do jej pôvodného systému ochrany vkladov v súlade s článkom 10, a to financovaním *ex ante*, ako aj *ex post*.

5. S cieľom uľahčiť efektívnu spoluprácu medzi systémami ochrany vkladov, najmä pokiaľ ide o tento článok a článok 12, systémy ochrany vkladov alebo prípadne určené orgány uzavrujú písomné dohody o spolupráci. V takýchto dohodách sa zohľadňujú požiadavky ustanovené v článku 4 ods. 9

Existenciu a obsah takýchto dohôd oznámi orgánu EBA určený orgán, pričom EBA môže vydávať stanoviská v súlade s článkom 34 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010. Ak určené orgány alebo systémy ochrany vkladov nevedia dospieť k dohode alebo vznikol spor v súvislosti s výkladom dohody, môže každá strana postúpiť záležitosť EBA v súlade s článkom 19 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 a EBA v takomto prípade koná v súlade s uvedeným článkom.

Absencia takýchto dohôd neovplyvňuje nároky vkladateľov podľa článku 9 ods. 1 alebo úverových inštitúcií podľa odseku 3 tohto článku.

6. Členské štáty zabezpečia, aby sa zaviedli vhodné postupy umožňujúce systémom ochrany vkladov výmenu informácií a efektívnu komunikáciu s inými systémami ochrany vkladov, ich pridruženými úverovými inštitúciami a relevantnými príslušnými a určenými orgánmi v rámci ich vlastných jurisdikcií a prípadne s inými agentúrami na cezhraničnom základe.

7. EBA a príslušné a určené orgány navzájom spolupracujú a vykonávajú svoje právomoci v súlade s ustanoveniami tejto smernice a s nariadením (EÚ) č. 1093/2010.

Členské štáty informujú Komisiu a EBA o identite svojho určeného orgánu do 3. júla 2015.

8. EBA spolupracuje s Európskym výborom pre systémové riziká (ESRB) ustanoveným nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1092/2010 ⁽¹⁾ v súvislosti s analýzou systémových rizík týkajúcich sa systémov ochrany vkladov.

Článok 15

Pobočky úverových inštitúcií zriadených v tretích krajinách

1. Členské štáty kontrolujú, či pobočky zriadené úverovou inštitúciou na ich území, ktorá má svoje ústredie mimo Únie, majú ochranu rovnocennú ochrane predpísanej v tejto smernici.

Ak ochrana nie je rovnocenná, členské štáty môžu s výhradou článku 47 ods. 1 smernice 2013/36/EÚ stanoviť, že pobočky zriadené úverovou inštitúciou, ktorá má svoje ústredie mimo Únie, musia vstúpiť do systému ochrany vkladov pôsobiaceho na ich územiach.

Členské štáty pri vykonávaní kontroly stanovenej v prvom pododseku tohto odseku kontrolujú minimálne to, či vkladatelia požívajú rovnakú úroveň krytia a rozsah ochrany, ako sa ustanovuje v tejto smernici.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1092/2010 z 24. novembra 2010 o makroprudenciálnom dohľade Európskej únie nad finančným systémom a o zriadení Európskeho výboru pre systémové riziká (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 1).

2. Každá pobočka zriadená úverovou inštitúciou, ktorá má svoje ústredie mimo Únie a ktorá nie je členom systému pôsobiaceho v členskom štáte, poskytuje všetky relevantné informácie týkajúce sa systémov ochrany vkladov existujúcich vkladateľov aj osôb, ktoré majú v úmysle stať sa vkladateľmi v tejto pobočke.
3. Informácie uvedené v odseku 2 sa sprístupňujú v jazyku, ktorý sa dohodol medzi vkladateľom a úverovou inštitúciou pri otvorení účtu, alebo v úradnom jazyku alebo jazykoch členského štátu, v ktorom je pobočka zriadená, spôsobom predpísaným vo vnútroštátnom práve, pričom musia byť jasné a zrozumiteľné.

Článok 16

Informácie pre vkladateľov

1. Členské štáty zabezpečia, aby úverové inštitúcie sprístupnili existujúcim vkladateľom aj osobám, ktoré majú v úmysle stať sa vkladateľmi, informácie potrebné na identifikáciu systému ochrany vkladov, ktorého je inštitúcia a jej pobočky v rámci Únie členom. Členské štáty zabezpečia, aby úverové inštitúcie informovali existujúcich vkladateľov aj osoby, ktoré majú v úmysle stať sa vkladateľmi, o platných vylúčeníach zo systému ochrany vkladov.
2. Pred uzatvorením zmluvy o prijatí vkladu sa vkladateľom poskytnú informácie uvedené v odseku 1. Vkladatelia potvrdia príjem týchto informácií. Na tieto účely sa použije vzor formulára stanovený v prílohe I.
3. Potvrdenie toho, že vklady sú oprávnenými vkladmi, sa vkladateľom poskytuje na ich výpisoch z účtu vrátane odkazu na informačný formulár uvedený v prílohe I. Na informačnom formulári sa uvedie internetová stránka príslušného systému ochrany vkladov. Informačný formulár uvedený v prílohe I sa vkladateľom poskytuje minimálne raz za rok.

Internetová stránka systému ochrany vkladov obsahuje všetky potrebné informácie pre vkladateľov, najmä informácie o ustanoveniach týkajúcich sa postupu a podmienok súvisiacich s ochranou vkladov, ako sa to predpokladá podľa tejto smernice.

4. Informácie stanovené v odseku 1 sa sprístupňujú spôsobom predpísaným vo vnútroštátnom práve v jazyku, ktorý sa dohodol medzi vkladateľom a úverovou inštitúciou pri otvorení účtu, alebo v úradnom jazyku alebo jazykoch členského štátu, v ktorom je pobočka zriadená.
5. Členské štáty obmedzia použitie informácií uvedených v odsekoch 1, 2 a 3 v reklame len na vecné odkazy týkajúce sa systému ochrany produktu, ktorého sa reklama týka, a na všetky dodatočné informácie, ktoré sa vyžadujú podľa vnútroštátneho práva.

Takéto informácie možno rozšíriť na vecný opis fungovania systému ochrany vkladov, ale nesmú obsahovať odkaz na neobmedzené krytie vkladov.

6. V prípade zlúčenia, transformácie dcérskych spoločností na pobočky alebo podobných operácií sú vkladatelia informovaní najmenej mesiac pred tým, ako operácia nadobudne právny účinok, ak príslušný orgán neumožní kratšiu lehotu odôvodnenú obchodným tajomstvom alebo finančnou stabilitou.

Vkladateľom sa po oznámení zlúčenia alebo transformácie, alebo podobnej operácie poskytne trojmesačná lehota na výber alebo prevod do inej úverovej inštitúcie, a to bez akejkoľvek sankcie, ich oprávnených vkladov vrátane všetkých pripísaných úrokov a plnení v rozsahu, v akom prekročí úroveň krytia podľa článku 6 v čase operácie.

7. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že úverová inštitúcia ukončí svoju účasť v systéme ochrany vkladov alebo je zo systému ochrany vkladov vylúčená, táto úverová inštitúcia do jedného mesiaca informovala svojich vkladateľov o takomto ukončení alebo vylúčení.
8. Ak vkladateľ používa internetbanking, informácie, ktoré sa majú zverejniť podľa tejto smernice, sa môžu oznámiť elektronickými prostriedkami. Ak o tom vkladateľ požiada, tieto informácie sa mu poskytnú v tlačenej podobe.

Článok 17

Zoznam povolených úverových inštitúcií

1. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány, keď informujú EBA o udelenom povolení v súlade s článkom 20 ods. 1 smernice 2013/36/EÚ, uviedli, ktorého systému ochrany vkladov je úverová inštitúcia členom.
2. Pri zverejňovaní a aktualizácii zoznamu povolených úverových inštitúcií v súlade s článkom 20 ods. 2 smernice 2013/36/EÚ pri každej úverovej inštitúcii EBA uvedie, ktorého systému ochrany vkladov je úverová inštitúcia členom.

Článok 18

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 6 ods. 7 sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú.
3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 6 ods. 7 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.
5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 6 ods. 7 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote troch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o tri mesiace.

Článok 19

Prechodné ustanovenia

1. Ak niektoré vklady alebo kategórie vkladov alebo iných nástrojov prestanú byť po transpozícii tejto smernice alebo smernice 2009/14/ES do vnútroštátneho práva plne alebo čiastočne kryté systémom ochrany vkladov, môžu členské štáty povoliť, aby boli vklady a iné nástroje, ktoré majú pôvodný dátum splatnosti, kryté až do ich pôvodného dátumu splatnosti, ak boli zaplatené alebo vydané pred 2. júlom 2014.
2. Členské štáty zabezpečia, aby sa vkladateľom poskytli informácie o vkladoch alebo kategóriách vkladov alebo iných nástrojov, ktoré už ďalej nie sú kryté systémom ochrany vkladov, od 3. júla 2015.
3. Členské štáty môžu v súvislosti s dostupnými finančnými prostriedkami uplatňovať limity uvedené v článku 11 ods. 5, kým sa po prvýkrát nedosiahne cieľová úroveň.
4. Odchylne od článku 6 ods. 1 členské štáty, ktoré k 1. januáru 2008 poskytovali úroveň krytia medzi 100 000 EUR a 300 000 EUR, môžu opätovne uplatňovať túto vyššiu úroveň krytia až do 31. decembra 2018. V takom prípade sa cieľová úroveň a príspevky úverových inštitúcií primerane upravia.
5. Komisia predloží do 3. júla 2019 správu a v prípade potreby aj legislatívny návrh Európskemu parlamentu a Rade, v ktorej stanoví, ako systémy ochrany vkladov fungujúce v Únii môžu spolupracovať prostredníctvom európskeho systému na predchádzaní rizikám vyplývajúcim z cezhraničných činností a ochrany vkladov pred takýmito rizikami.

6. Komisia predloží do 3. júla 2019 s podporou EBA Európskemu parlamentu a Rade správu o pokroku pri vykonávaní tejto smernice. Správa sa zameria najmä na:

- a) cieľovú úroveň na základe krytých vkladov vrátane posúdenia vhodnosti stanoveného percentuálneho podielu, berúc do úvahy zlyhania týkajúce sa vkladov úverových inštitúcií v minulosti v Únii;
- b) vplyv alternatívnych opatrení použitých v súlade s článkom 11 ods. 3 na ochranu vkladateľov a konzistentnosť riadneho likvidačného konania v bankovom sektore;
- c) vplyv na rôznorodosť bankových modelov;
- d) primeranosť súčasnej úrovne krytia pre vkladateľov a
- e) či sa k záležitostiam uvedeným v tomto pododseku pristupovalo tak, aby sa zachovala ochrana vkladateľov.

Do 3. júla 2019 EBA predloží Komisii správu o modeloch výpočtu a ich relevantnosti z hľadiska komerčného rizika členov. EBA pri vypracúvaní správy náležite zohľadní rizikové profily rôznych podnikateľských modelov.

Článok 20

Transpozícia

1. Členské štáty do 3. júla 2015 uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkami 1 až 4, článkom 5 ods. 1 písm. d) až k), článkom 5 ods. 2, 3 a 4 článkom 6 ods. 2 až 7, článkom 7 ods. 4 až 9, článkom 8 ods. 1, 2, 3, 5, 6, 7 a 9, článkom 9 ods. 2 a 3, článkami 10 až 16, článkami 18 a 19 a prílohou I. Znenie týchto opatrení bezodkladne oznámia Komisii.

Členské štáty do 31. mája 2016 uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 8 ods. 4

Ak náležité orgány po dôkladnom preskúmaní zistia, že systém ochrany vkladov do 3. júla 2015 ešte nie je schopný dosiahnuť súlad s článkom 13, príslušné zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia sa uvedú do účinnosti do 31. mája 2016.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Uvedú aj vyhlásenie o tom, že odkazy v existujúcich zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach na smernice zrušené touto smernicou sa považujú za odkazy na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze a vyhlásení upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 21

Zrušenie

Smernica 94/19/ES zmenená smernicami uvedenými v prílohe II sa zrušuje s účinnosťou od 4. júla 2019 bez toho, aby boli dotknuté záväzky členských štátov týkajúce sa lehôt na transpozíciu do vnútroštátneho práva a dátumov uplatňovania smerníc uvedených v prílohe II.

Odkazy na zrušené smernice sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe III.

Článok 22

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 5 ods. 1 písm. a), b) a c), článok 6 ods. 1, článok 7 ods. 1 až 3, článok 8 ods. 8, článok 9 ods. 1 a článok 17 sa uplatňujú od 4. júla 2015.

Článok 23

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 16. apríla 2014

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
D. KOURKOULAS

PRÍLOHA I

VZOR INFORMAČNÉHO FORMULÁRA PRE VKLADATEĽA

Základné informácie o ochrane vkladu

Vklady v (vlozte názov úverovej inštitúcie) chráni:	[vlozte názov príslušného systému ochrany vkladov] ⁽¹⁾
Limit ochrany:	100 000 EUR na vkladateľa a na úverovú inštitúciu ⁽²⁾ [nahradte príslušnou sumou, ak menou nie je euro] [ak je to relevantné:] Tieto ochranné známky sú súčasťou vašej úverovej inštitúcie [vlozte všetky ochranné známky, ktoré vykonávajú činnosť na základe rovnakého povolenia]
Ak máte v tej istej úverovej inštitúcii viacero vkladov:	Všetky vaše vklady v tej istej úverovej inštitúcii sa „spočítajú“ a na celkovú sumu sa vzťahuje limit vo výške 100 000 EUR [nahradte príslušnou sumou, ak menou nie je euro] ⁽²⁾
Ak máte spoločný účet s inou osobou/osobami:	Limit vo výške 100 000 EUR [nahradte príslušnou sumou, ak menou nie je euro] sa vzťahuje na každého vkladateľa samostatne ⁽³⁾
Lehota na vyplatenie náhrad v prípade zlyhania úverovej inštitúcie:	7 pracovných dní ⁽⁴⁾ [nahradte inou lehotou, ak je to relevantné]
Mena, v ktorej sa náhrada vyplatí:	Euro [nahradte inou menou, ak je to relevantné]
Kontakt:	[vlozte kontaktné údaje príslušného systému ochrany vkladov (adresu, telefónne číslo, e-mail: atď.)]
Viac informácií:	[vlozte internetovú stránku príslušného systému ochrany vkladov]
Potvrdenie vkladateľa o prijatí:	

Ďalšie informácie (všetky alebo niektoré z nižšie uvedených informácií)

⁽¹⁾ Systém zodpovedný za ochranu vášho vkladu.

[Len ak je to relevantné:] Váš vklad je chránený zmluvným systémom oficiálne uznaným ako systém ochrany vkladov. Ak by došlo k platobnej neschopnosti vašej úverovej inštitúcie, vyplatila by sa náhrada za vaše vklady do výšky 100 000 EUR [nahradte príslušnou sumou, ak menou nie je euro].

[Len ak je to relevantné:] Vaša úverová inštitúcia je súčasťou schémy inštitucionálneho zabezpečenia, oficiálne uznanej ako systém ochrany vkladov. To znamená, že všetky inštitúcie, ktoré sú členmi tejto schémy, sa navzájom podporujú, aby zabránili platobnej neschopnosti. Ak by došlo k platobnej neschopnosti, vyplatila by sa náhrada za vaše vklady do výšky 100 000 EUR [nahradte príslušnou sumou, ak menou nie je euro].

[Len ak je to relevantné:] Váš vklad je krytý zákonným systémom ochrany vkladov a zmluvným systémom ochrany vkladov. Ak by došlo k platobnej neschopnosti vašej úverovej inštitúcie, za vaše vklady by sa v každom prípade vyplatila náhrada do výšky 100 000 EUR [nahradte príslušnou sumou, ak menou nie je euro].

[Len ak je to relevantné:] Váš vklad je krytý zákonným systémom ochrany vkladov. Okrem toho je vaša úverová inštitúcia členom schémy inštitucionálneho zabezpečenia, ktorej všetci členovia sa navzájom podporujú, aby zabránili platobnej neschopnosti. Ak by došlo k platobnej neschopnosti, systém ochrany vkladov by vyplatil náhradu za vaše vklady do výšky 100 000 EUR [nahradte príslušnou sumou, ak menou nie je euro].

⁽²⁾ Všeobecný limit ochrany.

Ak je vklad nedostupný, pretože úverová inštitúcia nie je schopná splniť svoje finančné povinnosti, vkladateľom vyplatí náhradu systém ochrany vkladov. Táto výplata náhrady pokrýva maximálne 100 000 EUR [nahradte príslušnou sumou, ak menou nie je euro] na úverovú inštitúciu. To znamená, že všetky vklady vkladateľa v tej istej úverovej inštitúcii sa spočítajú, aby sa určila úroveň krytia. Ak má vkladateľ napríklad sporiaci účet, na ktorom je 90 000 EUR, a bežný účet, na ktorom je 20 000 EUR, vyplatí sa mu náhrada len vo výške 100 000 EUR.

[Len ak je to relevantné:] Táto metóda sa použije aj vtedy, keď úverová inštitúcia vykonáva činnosť pod rôznymi ochrannými značkami. [vlozte názov úverovej inštitúcie, ktorá vedie účet] vykonáva činnosť aj pod názvom [vlozte všetky ochranné známky tej istej úverovej inštitúcie]. To znamená, že všetky vklady v jednej alebo vo viacerých z týchto obchodných známk sú celkovo kryté do výšky 100 000 EUR.

(3) Limit ochrany pre spoločné účty.

V prípade spoločných účtov sa limit vo výške 100 000 EUR vzťahuje na každého vkladateľa.

[Len ak je to relevantné:] Vklady na účte, na ktorý majú oprávnenie dve alebo viaceré osoby ako členovia súkromnej obchodnej spoločnosti, združenia alebo zoskupenia podobného charakteru bez právnej subjektivity, sa na účely výpočtu limitu vo výške 100 000 EUR [nahradte príslušnou sumou, ak menou nie je euro] združujú a zaobchádza sa s nimi, ako keby ich vykonal jediný vkladateľ.

V niektorých prípadoch [vložte prípady vymedzené vo vnútroštátnom práve] sú vklady chránené vo výške presahujúcej 100 000 EUR [nahradte príslušnou sumou, ak menou nie je euro]. Viac informácií možno získať na stránke [vložte príslušnú internetovú stránku systému ochrany vkladov].

(4) Vyplatenie náhrad.

Zodpovedným systémom ochrany vkladov je [vložte názov a adresu, telefónne číslo, e-mail: a internetovú stránku]. Vyplatí vám náhradu za vaše vklady (až do výšky 100 000 EUR [nahradte príslušnou sumou, ak menou nie je euro]) najneskôr do [vložte lehotu na vyplatenie náhrad stanovenú vnútroštátnym právnym predpisom] od [31. decembra 2023] do [7 pracovných dní].

[Doplňte informácie o núdzovej/dočasnej výplate, ak suma alebo sumy na vyplatenie náhrad nie sú dostupné do 7 pracovných dní.]

Ak vám náhrada nebola vyplatená v týchto lehotách, mali by ste kontaktovať systém ochrany vkladov, keďže po určitej lehote môže dôjsť k premlčaniu lehoty na uplatnenie nároku na vyplatenie náhrady. Ďalšie informácie možno získať na stránke [vložte príslušnú internetovú stránku systému ochrany vkladov].

Iné dôležité informácie

Vo všeobecnosti sú všetci retailoví vkladatelia a podniky kryté systémom ochrany vkladov. Výnimky týkajúce sa niektorých vkladov sú uvedené na internetovej stránke zodpovedného systému ochrany vkladov. Vaša úverová inštitúcia vám na požiadanie poskytne informácie aj o tom, či sú niektoré produkty kryté, alebo nie. Ak sú vklady kryté, úverová inštitúcia vám to potvrdí aj na výpise z účtu.

PRÍLOHA II

ČASŤ A

Zrušené smernice spolu s ich následnými zmenami (v zmysle článku 21)

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 94/19/ES.

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/14/ES.

ČASŤ B

Lehoty na transpozíciu (v zmysle článku 21)

Smernica	Lehota na transpozíciu
94/19/ES	1. júl 1995
2009/14/ES	30. jún 2009
2009/14/ES (článok 1 bod 3 i) druhý pododsek, článok 7 ods. 1a a 3 a článok 10 ods. 1 smernice 94/19/ES zmenenej smernicou 2009/14/ES)	31. december 2010

PRÍLOHA III

TABUĽKA ZHODY

Smernica 94/19/ES	Smernica 2009/14/ES	Táto smernica
—	—	Článok 1
článok 1 ods. 1		článok 2 ods. 1 bod 1)
článok 1 ods. 2		článok 2 ods. 1 bod 3)
článok 1 ods. 3	článok 1 ods. 1	článok 2 ods. 1 bod 4)
článok 1 ods. 4		článok 2 ods. 1 bod 7)
článok 1 ods. 5		článok 2 ods. 1 bod 8)
		článok 2 ods. 1 bod 9)
		článok 2 ods. 1 bod 10)
		článok 2 ods. 1 bod 11 až 18)
		článok 2 ods. 2
článok 1 ods. 1		článok 2 ods. 3
		Článok 3
článok 3 ods. 1		článok 4 ods. 1
		článok 4 ods. 2
článok 3 ods. 1		článok 4 ods. 3
článok 3 ods. 2		článok 4 ods. 4
článok 3 ods. 3		článok 4 ods. 5 a 6
		článok 4 ods. 9
		článok 4 ods. 10 a 11
Článok 2		článok 5 ods. 1 písm. a), b) a c)
článok 7 ods. 2, príloha I bod 1		článok 5 ods. 1 písm. d)
		článok 5 ods. 1 písm. e)
článok 7 ods. 2, príloha I bod 10		článok 5 ods. 1 písm. f)
článok 7 ods. 2, príloha I bod 2		článok 5 ods. 1 písm. g)
článok 7 ods. 2, príloha I bod 5		článok 5 ods. 1 písm. h)
článok 7 ods. 2, príloha I bod 6		článok 5 ods. 1 písm. i)
článok 7 ods. 2, príloha I body 3, 4		článok 5 ods. 1 písm. j)
článok 7 ods. 2, príloha I bod 12		článok 5 ods. 1 písm. k)

Smernica 94/19/ES	Smernica 2009/14/ES	Táto smernica
článok 7 ods. 1	článok 1 ods. 3 písm. a)	článok 6 ods. 1 článok 6 ods. 2 a 3 článok 6 ods. 4
článok 7 ods. 5	článok 1 ods. 3 písm. a)	článok 6 ods. 5 článok 6 ods. 6
Článok 8	článok 1 ods. 3 písm. d)	článok 6 ods. 7 článok 7 ods. 1, 2 a 3 článok 7 ods. 4 až 9
článok 10 ods. 1	článok 1 ods. 6 písm. a)	článok 8 ods. 1 článok 8 ods. 2 až 6
článok 10 ods. 4		článok 8 ods. 7
článok 10 ods. 5		článok 8 ods. 8 článok 8 ods. 9
článok 7 ods. 6		článok 9 ods. 1
Článok 11		článok 9 ods. 2 článok 9 ods. 3 články 10 až 13
článok 4 ods. 1		článok 14 ods. 1 článok 14 ods. 2 až 8
Článok 6		Článok 15
článok 9 ods. 1	článok 1 ods. 5	článok 16 ods. 1, 2 a 3
článok 9 ods. 2		článok 16 ods. 4 článok 16 ods. 5
Článok 13		Článok 17
	článok 1 ods. 4	Článok 18